

підставою перереєстрації у ТЦЛ № 6341 (на правах відділу, м. Харків) РСЦ ГСЦ МВС в Харківській області 26.04.2016 року вищевказаного автомобіля не має можливості, оскільки підстави проведення реєстраційних дій з транспортними засобами зберігаються в архіві підрозділу, що проводив реєстраційні дії з ТЗ, у підшитому, пронумерованому та опечатаному вигляді протягом 3-х років (згідно п. 203 Наказу МВС України № 5дск від 10.01.2014).

Таким чином, встановлено, що ТОВ "ПВП ""Електропромавтоматика" не є власником автомобіля CHEVROLET EPICA, рік випуску 2008, № двигуна X25D1057906K, ДНЗ AX0221BK, у зв'язку з чим, відповідно, вказаний автомобіль ТОВ "ПВП ""Електропромавтоматика" не може повернути банкруту.

Згідно ч. 1 ст. 216 ЦК України недійсний правочин не створює юридичних наслідків, крім тих, що пов'язані з його недійсністю.

У разі недійсності правочину кожна із сторін зобов'язана повернути другій стороні у натурі все, що вона одержала на виконання цього правочину, а в разі неможливості такого повернення, зокрема тоді, коли одержане полягає у користуванні майном, виконаній роботі, наданій послугі, - відшкодувати вартість того, що одержано, за цінами, які існують на момент відшкодування.

Суд зазначає, що в даному випадку автомобіль CHEVROLET EPICA, рік випуску 2008, № двигуна X25D1057906K, ДНЗ AX0221BK, не може бути витребуваний в особи, яка є його власником на теперішній час та є добросовісним набувачем, оскільки це буде свідчити про втручання держави у право мирного володіння особою своїм майном.

Відповідно до ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Перший протокол; Конвенція) кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Предметом безпосереднього регулювання ст. 1 Першого протоколу є втручання держави у право на мирне володіння майном.

Відповідно до сталої практики ЄСПЛ (серед багатьох інших, рішення ЄСПЛ у справах "Спорронг і Льоннрот проти Швеції" від 23.09.1982, "Джеймс та інші проти Сполученого Королівства" від 21.02.1986, "Щокін проти України" від 14.10.2010, "Серков проти України" від 07.07.2011, "Колишній король Греції та інші проти Греції" від 23.11.2000, "Булвес" АД проти Болгарії" від 22.01.2009, "Трегубенко проти України" від 02.11.2004, "East/West Alliance Limited" проти України" від 23.01.2014) напрацьовано три критерії, які слід оцінювати на предмет сумісності заходу втручання в право особи на мирне володіння майном із гарантіями ст. 1 Першого протоколу, а саме: чи є втручання законним; чи переслідує воно "суспільний", "публічний" інтерес; чи є такий захід (втручання в право на мирне володіння майном) пропорційним визначеним цілям.

ЄСПЛ констатує порушення ст. 1 Першого протоколу, якщо хоча б одного критерію не буде дотримано.

Таким чином, особу може бути позбавлено її власності лише в інтересах суспільства, на умовах, передбачених законом і загальних принципів міжнародного права, а при вирішенні питання про можливість позбавлення особи права власності має бути дотримано справедливої рівноваги між інтересами суспільства та правами власника.

У даному випадку докази того, що Гнездюков О.В. незаконно набув право власності на спірний автомобіль відсутні, отже, презюмується правомірність набуття ним такого права, спірні правовідносини не зачіпають інтересів суспільства, а виникли лише з обставин неналежного виконання обов'язків колишнього директора банкрута.

Таким чином, суд вважає, що ліквідатором обрано вірний спосіб захисту прав та інтересів банкрута та його кредиторів, а саме шляхом стягнення з покупця за недійсним правочином вартості придбаного автомобіля.

